

מאמר ירושלים

הרמב"ם זיע"א כתב בהלכות מלכים (פ"ק י"ב הלכות ב) בענין חזונות נביאיו: "וכל אלו הדברים וכיוצא בהם לא ידע אדם איך יהיו עד שיהיו". כך הדבר בנבואות זכריה הנביא ע"ה המתנבא (בפרק י' פסוק ב) "ויצא חצי העם בגולה, ויתר חצי העם לא ייכרת מן העיר". והנה בנפול העיר העתיקה בחודש אייר תש"ח בידי אויב, מחצית האוכלוסיה נשארה במערב ירושלים והמחצית השניה יצאה לגולה שבויים בידי צר.

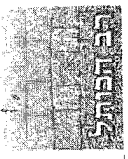
ומשוררנו האלקי התנבא (תהלים קכ"ב, א): "ירושלים הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו", שבחמלת ד' על עמו ישראל וברצונו לחמו, חיבר כיום הזה את ירושלים העתיקה והחרבה לירושלים הבנויה, והיו יחדיו לעיר אחת שלמה לנצח "והנצח זו ירושלים". ועלינו להתבונן ששני המאורעות החשובים ביותר בחיינו הלאומיים ביובל השנים האחרון, חלו שניהם בחודש אייר, חודש זיו, הוא החודש שבו הקם המקדש הראשון על ידי שלמה המלך ע"ה. והם במסגרת ימי הספירה, בין סג הפסח לחג השבועות.

יצאת מצרים והקמת המדינה חלו שתיהן מיד לאחר תום שואה שקדמה להן. שואת מצרים היתה נוראית לא פחות מהשואה של זמננו ואולי אף גדולה יותר, ככתוב: "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים", חמושים, דהיינו רק חמישית העם (ויש מפרשים אחד מחמישים שבעים) זכו לחירות, דהיינו ארבע חמישיות מישראל נספו. המרחק בזמן, לאחר כשלושת אלפים וחמש מאות שנה, מקטין בעינינו את גודל ההשמדה. רק לאחר ששילם עמנו את המחיר של "יעדום וענו אותם" זכה לציאה

במורא גדול ובאותות ובמופתים.

כן בדורנו אנו. המחיר האיום ששולם בהכחדת שליש מעמנו בכל צורות של מיתות משונות הכשיר אותנו, שלוש שנים מתום השואה, לזכות בחלק מארץ ישראל בעזרת אלקי הצבאות, וגם להכות בגויים שוק על ירך ולנקום, ולו במקצת, את דם עמנו השפוך. וכן נתקיימה הנבואה שבסוף שירת "האזינו" שבה נרמזו כל מוראות השואה: "ונקם ישיב לצריו וכיפר אדמתו עמו", שכפרת העם באה ביחד עם כפרת אדמתו. ועל זאת כתב הרמב"ן זלה"ה: "והנה אין בשירה הזאת תנאי בתשובה ועבודה, רק היא שטר עדות שנועשה הרעות, ושהוא יתברך יעשה בנו בתוכחות חיומה, אבל לא ישבית זכרנו וישוב ויתנחם ויפרע מן האויבים בחרבו הקשה והגדולה והחזקה, וכפר על חטאותינו למען שמו בגאולה העתידה". והדבר התקיים בנו במלואו.

אך מחובתנו שלא להסתפק בשלטון ישראל על ארצו. כי עלינו לגלות איתערותא דלתתא. וכשם שספירת העומר מאותתת לנו שאין די בחירות ובשחרור, אלא לטפס יום אחרי יום בסולם הערגה והכיסופים לקבלת התורה מחמד עינינו, אותה חמדה גנוזה שעליונים ותחתונים עלו וישו לקראתה. זוהי התכלית, והוה היעוד האמיתי. אלא שללא חירות משעבוד הגוף לא נוכל להשיג את חירות הנפש. כך הוא בזמננו, אל לנו

ניספוחים

מפתח השמות

מפתח השמות

בייקר גיימס	213-212, 126	אבותצירא אהרן
בלום ליאון	492, 471, 467, 399	אביזי הרב ישראל
בן אליעזר בנימין (פואד)	437-436, 381	אבן צור אוסנת
בן בסט ד"ר מואיז	237	אבנרי אורי
בן גוריון דוד	407	אגם יעקב
בן דוד הרב אליהו	216-215	אדרי ראובן
בן דוב מאיר	136	אירבך הרב שלמה זלמן
בן הרוש אשר	195	אולמרט אהוד
בן-זמרה רבי יוסי	126, 115	אונטרמן הרב איסר יהודה
בן זקריי אליהו	239, 165	אוריאל נרי
בן חנון יוסי	216	אורנשטיין הרב יצחק אביגדור
בן מוסא	111	אולאי הרב חיים יוסף דוד (החיד"א)
בן משה הרב אוריאל	469	אורבל מרגלית (נחמיאס)
בן צור איל	87	איזמן הרב איתן
בן-שמש ישועה	162	אינור מאיר
בנר אריה	439	איתן רפי
בקשי-דורון הרב אליהו	287, 278	אלכו דוד
בר אור גליה	214	אלגלי שלום
בר גיורא יפה	68	אלון יגאל
ברכה עמוס	259	אלאב מרדכי (סולי)
ברנד וילי	427, 348, 322	אליהו הרב מרדכי
גאון הרב דוד	130-129, 127, 7	134, 135, 156, 215, 400, 452, 427
גאון יהורם	494, 472, 471, 468, 462	אלמגור רות
גאמי שמואל	314	אלנקוה הרב יוסף
גבעתי דוד	437, 160, 135	אלפסי מאיר
גודמן	463	אנג'ל דני
גוטפריד בלה	169	אנג'ל מאיר
"גור" (האדמו"ר)	439	אנגלנד
גור מושח	475	אסולין מאיר
גורביצוב מיכאל	105, 91, 45	ד"ר אסער
גורן הרב שלמה	93-92	אריאל הרב ישראל
גורן הרב שלמה	400, 203, 72	אשכול לוי
גורן הרב שלמה	259, 211, 112	אשכנזי הרב ליאון (מוזינטיץ)
גורן הרב שלמה	420	בנין מנחם
גורן הרב שלמה	433, 432, 287, 278, 189	בוכניץ הרב הירש
גורן הרב שלמה	354, 347, 164, 165	354, 347, 164, 165
גורן הרב שלמה	281, 283, 284, 285	
גורן הרב שלמה	29, 408, 407	
גורן הרב שלמה	5	